

Sygn. akt IV KZ 14/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **K. M.-M.**,
skazanej z art. 160 § 3 kk i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 13 marca 2014 r.,
zażalenia oskarżycieli posiłkowych B. F. i M. F.,
na zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w G.,
z dnia 6 grudnia 2013 r., sygn. akt VI WKK [...],
o odmowie przyjęcia kasacji,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 6 grudnia 2013 roku, sygn. akt VI WKK [...], na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 3 k.p.k. odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych B. F. i M. F., od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 15 października 2013 r., sygn. akt VI Ka [...].

W uzasadnieniu tego zarządzenia wskazano, że kasacja wniesiona przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych nie została oparta na tzw. bezwzględnych przyczynach odwoławczych, a co do oskarżonej nie zapadło rozstrzygnięcie uniewinniające albo umarzające postępowanie z powodów wskazanych w art. 523 § 3 k.p.k.

Zażalenie na to zarządzenie wnieśli oskarżyciele posiłkowi B. F. i M. F., którzy w istocie rzeczy nie podnieśli żadnych argumentów kwestionujących wskazane w zaskarżonym zarządzeniu okoliczności, a jedynie zakwestionowali poczynione w sprawie ustalenia faktyczne.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie oskarżycieli posiłkowych B. F. i M. F. nie jest zasadne i na uwzględnienie nie zasługuje.

Brak jest bowiem jakichkolwiek podstaw faktycznych i prawnych do zakwestionowania słuszności zaskarżonego zarządzenia.

Pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych we wniesionej kasacji podniósł zarzuty: obrazy przepisów postępowania tj. art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 458 § 1 k.p.k., art. 424 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 4 k.p.k.; obrazy prawa materialnego tj. art. 160 § 3 k.k. w zw. z art. 160 § 2 k.k. oraz błędu w ustaleniach faktycznych. Zarówno w *petitum* kasacji, jak i w jej uzasadnieniu nie powołano się na uchybienia wymienione w art. 439 k.p.k.

Zgodnie z art. 523 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania z przyczyn wskazanych w art. 17 § 1 pkt 3 i 4 oraz z powodu niepoczytalności sprawcy. Ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz w wypadku określonym w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.).

W takiej zaś sytuacji, gdy K. M.-M. została skazana na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, wniesienie kasacji na jej niekorzyść jest niedopuszczalne z mocy ustawy. Zasadnie zatem odmówiono jej przyjęcia, a zaskarżone zarządzenie ulec zmianie nie mogło.

Konstatacji tej w żadnej mierze nie zmieniają szeroko opisane w zażaleniu okoliczności dotyczące zasadności wyroku skazującego, albowiem nie są one przedmiotem rozważań w tym incydentalnym postępowaniu, jakim jest rozpoznanie zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.